

Kız ve B  lb  l

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve B  lb  l

Aysel Banu YAVUZAL

Ormanın kenarındaki sıcacık bir kulübede, sıcak açık kahverengi tenli ve dalgalı kestane saçlı bir kız yaşırdı. Sık sık bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırır ve parlak, meraklı bir gülümsemeye gülümserdi. Her akşam, küçük hasır sepetiyle orman yolunda seke seke yürür, ağaçların fısıldaşmasını dinlerdi. Ormanın sessiz sırlarla uğulduyor gibi görünmesini çok severdi.

Berrak bir akşam, güneş alçalırken, kız onu olduğu yerde durduran bir ses duydu. Bu bir bülbüldü; soluk krem rengi göğüslü, küçük kahverengi bir kuş, ay ışığıyla parlayan bir dalda tünemişti. Şarkısı yumuşak bir dalga gibi yükselip alçalıyor, havayı pırıltılı notalarla dolduruyordu. Kız başını yana eğdi, ela gözleri hayretle kocaman açıldı.

O geceden sonra kız her akşam ormana koştu. Yosunlu bir kütüğün üstüne oturdu, dizlerini kucakladı ve dikkatle dinledi. Bülbülün melodisi yaprakların arasında dans ediyor, kalbi neşeyle dolup taşıyordu. 'Nasıl bu kadar güzel müzik yapıyor?' diye fısıldadı. Kuş sadece şarkı söylemeye devam etti, küçük gagası kocaman açıldı.

Kız etrafındaki her sesi fark etmeye başladı. Yapraklar yumuşak bir alkış gibi hışırdıyordu. Bir dere neşeli bir ezgiyle şırıldıyordu. Rüzgâr bile dalların arasından ısılık çalıyor gibiydi. Bütün ormanın müzikle canlı olduğunu fark etti. 'Bölböl yalnız değil,' diye düşündü. 'Doğa şarkılarla dolu, yeter ki dinleyelim.'

Bir g n kız kendi melodisini yapmaya karar verdi. Yaşlı meş  ağacının altına oturdu ve b lb l n tatlı şarkısını taklit etmeye  alışarak usulca mırıldandı. İlk başt  notalar titrek ve utanga   ıktı. Ama denemeye devam etti ve yavaş a yumuşak bir ezgi b y meye bařladı, g neşte a an k   k bir    ek gibi.

Melodisini her gün alıřtı, aęaların arasında yrrken onu mırıldandı. Blbl dinliyor gibiydi, kk bařını yana eęiyordu. Bazen karřılık olarak řarkı bile sylyordu, sanki 'Bu ok gzel!' der gibiydi. Kızın kalbi mutlulukla kabarıyordu. řarkısını zel biriyle paylařmak iin sabırsızlanıyordu.

O akşam eve, kulübeye koştı, kırmızı kurdelesini arkasında uçuşuyordu. Annesi ocağın yanında durmuş, tahta kaşıkla çorba karıştırıyordu. 'Anne, bir şarkı yaptım!' dedi kız, nefes nefese. Annesi sıcak bir gülümsemeye gülümsedi, kahverengi gözleri parıldadı. 'Duymama izin ver, canım.' Kız yumuşak melodisini mırıldandı, tatlı ve sakin.

Küçük kardeşi ellerini çırpıp ve parmak uçlarında zıpladı. 'Ben de çalmak istiyorum!' diye bağırdı, küçük tahta flütünü kaparak. Birkaç neşeli nota üfledi ve kız güldü. 'Bu mükemmel!' dedi. Birlikte müzik yaptılar, anneleri ayağını yere vurup gülümsedi. Kulübe sıcak ve neşeye doldu.

Ertesi gün kız sepetini aldı ve ormana geri yürüdü. B lb le ilhamı i in te ekk r etmek istiyordu. Ay ışı ıyla parlayan dalın altına oturdu ve melodisini mırıldandı. Ku  ona e lik etti,  arkısını onunkiyle  rd . İki arkada  arasında bir sohbet gibiydi; biri insan, biri minik t yl .

Diğer hayvanlar da toplanmaya başladı. Bir sincap cıvıladı, bir tavşan ayağını yere vurdu ve bir geyik eğrelti otlarının arasından usulca geçti. Kız mırıldanmaya devam etti ve orman ona katıldı. İçinde sıcak bir parıltı hissetti. 'Müzik herkesi bir araya getiriyor,' diye düşündü. Bülbülün şarkısı harika bir şeyi ateşlemişti ve şimdi büyüyordu.

O gece kız ailesine orman konserini anlattı. 'Bana b  lb  l ilham verdi,' dedi, 'ama b  t  n orman melodimi yapmama yardım etti.' Annesi ona sarıldı. 'Doęa en iyi   ğretmendir,' dedi. 'Dinledin ve g  zel bir Őey yarattın.' Kızın y  z   aydınlandı,   illeri ateŐ ıŐıęında dans etti.

Küçük kardeşi sordu: 'Yarın daha çok şarkı yapabilir miyiz?' Kız başını salladı. 'Evet! Kuşları, rüzgârı ve dereyi dinleyip kendi müziğimizi yapabiliriz.' Sanatın, kulaklarını ve kalbini açtığın sürece her yerden büyüyebileceğini fark etti. Bülbul ona bunu göstermişti.

Kız melodisini herkesle paylaşmaya karar verdi. Kahvaltıda onu mırıldandı ve annesi ona eşlik etti. Yeri süpürürken onu söyledi ve kardeşi flütünü üfledi. Ezgi pencereden dışarı, köye doğru süzüldü. Kısa süre sonra komşular da onu mırıldanıyordu. Kızın yumuşak şarkısı herkes için bir armağan olmuştu.

Bir akşam kız ormana döndü ve bülbülün dalının altına oturdu. 'Teşekkür ederim,' diye fısıldadı. Kuş pırıltılı şarkısını söyledi ve kız kendi melodisiyle ona katıldı. Yıldızlar çıkana kadar birlikte müzik yaptılar. Kız kendini mutlu ve dolu hissetti, sıcak çayla taşan bir fincan gibi.

Doğanın müzikle dolu olduğunu ve kuşların şarkılarının harika sanata ilham verebileceğini öğrendi. Her hışırtı, her cıvıltı, her dalgalanma duyulmayı bekleyen bir notadır. Kız dinlemeye devam etti ve yaratmaya devam etti. Kalbi, küçük kahverengi bir kuş ve ay ışıklı bir gece sayesinde melodilerin açtığı bir bahçeydi.

Ve böylece, kırmızı kurdeleli ve sıcak gülümsemeli kız, yumuşak ezgisini mırıldanarak ormanda yürümeye devam etti. Bülbul hâlâ her akşam şarkı söylüyordu ve kız hâlâ dinliyordu. Ormanda şarkılar olduğu sürece kalbinde de müzik olacağını biliyordu. Ve bu, hepsinin en güzel armağanıydı.